

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

07 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte: Ghenadie Nicolaev,

Judecătorii: Petru Moraru, Nadejda Toma, Vladimir Timofti și Constantin Alerguș

judecând, fără citarea părților recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulietta și de avocatul Sîrbu Violeta în numele inculpatului Slobodzian Andrei, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 21 martie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2016, în cauza penală în privința lui

Slobodzian Andrei xxxxx, născut la xxxxx, originar xxxxx și domiciliat xxxxx

și

Strelchuk Stanislav Victor, născut la xxxxx, originar xxxxx și domiciliat xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 07.11.2014 – 21.03.2016;

Instanța de apel: 21.09.2016 – 09.11.2016;

Instanța de recurs: 21.06.2017 – 07.11.2017.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 21 martie 2016, Strelchuk Stanislav a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Slobodzian Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, la 1 (unu) an închisoare, iar în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 1 (unu) an.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Cojocari Dorin a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea din contul inculpatului în beneficiul lui Cojocari Dorin a sumei de 2000 (două mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Slobodzian Andrei, la 09 august 2014, aproximativ la ora 23:00, fiind în stare de ebrietate, aflându-se pe bd. Moscovei, 11, mun. Chișinău, încălcând grosolan ordinea publică, la cerința legitimă a colaboratorului de poliție, Cojocari Dorin, care era implicat în serviciul de menținere a ordinii publice în sect. Rîșcani, mun. Chișinău, care acționând în conformitate cu art. 21 lit. a) Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, la somarea de a înceta încălcarea ordinii publice, și anume de a nu consuma băuturi alcoolice în public, Slobodzian Andrei a reacționat agresiv și intenționat lui Cojocari Dorin i-a rupt maioul, l-a lovit cu pumnii în regiunea feței și l-a

mușcat de piept, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 3972 din 11 august 2014, vătămări corporale neînsemnate.

De către organul de urmărire penală, Strelchuk Stanislav a fost învinuit de faptul, că la 09 august 2014, aproximativ la ora 23:00, împreună cu Slobodzian Andrei, aflându-se pe bd. Moscovei, 11, mun. Chișinău, fiind în stare de ebrietate, încălcând grosolan ordinea publică, la cerința legitimă a colaboratorului de poliție, Cojocari Dorin, care era implicat în serviciul de menținere a ordinii publice în sect. Rîșcani, mun. Chișinău, care acționând în conformitate cu art. 21 lit. a) Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, la somarea de a înceta încălcarea ordinii publice, și anume de a nu consuma băuturi alcoolice în public, Strelchuk Stanislav a reacționat agresiv și intenționat lui Cojocari Dorin i-au rupt maioul, l-a lovit cu pumnii în regiunea feței și l-a mușcat de piept, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 3972 din 11 august 2014, vătămări corporale neînsemnate.

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Slobodzian Andrei și Strelchuk Stanislav să fie recunoscuți vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 349 alin. (1¹) Cod penal, cu stabilirea acestora a pedepsei închisorii pe termen de 2 (doi) ani, fiecare, iar în baza art. 90 Cod penal, să fie dispusă suspendarea condiționată a executării pedepselor pentru perioada de probațiune de 3 (trei) ani, fiecăruia.

În argumentarea apelului a indicat, că prima instanță corect a dispus condamnarea lui Slobodzian Andrei în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, însă incorect a apreciat probele administrate legal în cadrul urmăririi penale și greșit a dispus achitarea lui Strelchuk Stanislav de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal.

A invocat acuzatorul de stat, că prima instanță nu a luat în considerație declarațiile părții vătămate Cojocari Dorin din care rezultă că Strelchuk Stanislav îl împiedica să-și exercite atribuțiile de serviciu, iar martorii au indicat că inculpatul s-a exprimat cu cuvinte necenzurate și a jignit demnitatea și onoarea colaboratorilor de poliție.

Totodată, Strelchuk Stanislav l-a apucat pe un colaborator de poliție de mână întru favorizarea poziției prietenilor săi, pentru a se eschiva și părăsi locul conflictului.

La fel, partea acuzării a opinat asupra blândeții pedepsei aplicate inculpatului Slobodzian Andrei, considerând că aceasta nu corespunde circumstanțelor săvârșirii infracțiunii și gradului de pericol social al faptelor.

În acest context, apelantul a invocat că prima instanță nu a ținut cont de personalitatea inculpatului, de comportamentul acestuia până și după săvârșirea infracțiunii, că inculpatul nu a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, nu a recunoscut vina și nu a restituit prejudiciul cauzat.

3.1. Avocatul Sîrbu Violeta în numele inculpatului Slobodzian Andrei a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În argumentarea apelului apărarea a invocat dezacordul cu soluția pronunțată de prima instanță, considerând că aceasta a examinat probele unilateral și neobiectiv, greșit fiind admise probele acuzării, și anume declarațiile martorilor Guzun Svetlana, Guzun Vitalie, Dinu Fiodor, Cuznețov Svetlana, Cuznețov Vladimir și a părții vătămate Cojocari Dorin.

Astfel, apărarea a remarcat, că declarațiile martorilor Cuznețov Svetlana și Cuznețov Vladimir sunt contrare declarațiilor martorilor Guzun Svetlana, Guzun Vitalie,

Dinu Fiodor și a părții vătămate Cojocari Dorin, care activează în calitate de inspecți ai INP a IGP, mun. Chișinău și la 09 august 2014 erau implicați în serviciu, sunt colegi cu partea vătămată și pot ascunde comportamentul abuziv al părții vătămate.

În opinia apărării, inculpatul Slobodzian Andrei este nevinovat, iar prima instanță nu a luat în considerație că Cojocari Dorin s-a comportat abuziv față de inculpați, manifestând un comportament inuman, iar mușcătura produsă de inculpat a fost ca o reacție a faptului că Cojocari Dorin îl strângea pe acesta de gât încât nu mai putea respira.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2016, au fost respinse apelurile ca nefondate cu menținerea sentinței.

Pentru pronunțarea soluției nominalizate, instanța de apel a menționat că cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, prima instanță a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Slobodzian Andrei încadrarea juridică corespunzătoare în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal - aplicarea violenței nepericuloase asupra vieții și sănătății față de persoanele cu funcție de răspundere în scopul sistării activității de serviciu și schimbării caracterului ei în interesul celui care amenință.

Potrivit instanței de apel, deși Slobodzian Andrei nu a recunoscut vina în faptele incriminate, vinovăția acestuia este dovedită prin următoarele mijloace de probă: declarațiile părții vătămate Cojocari Dorin (f.d. 135, vol.I); martorilor Guzun Vitalie (f.d. 136, vol.I); Guzun Svetlana (f.d. 140, vol.I); Dinu Fiodor (f.d. 141, vol.I); Cuznețov Vladimir (f.d. 145-146, vol.I); Cuznețova Anna (f.d. 147-148, vol.I); procesul-verbal de confruntare între partea vătămată și bănuți precum și între martorul Dinu Fiodor cu bănuții (f.d. 48-54, vol.I); raportul de expertiză medico-legală nr. 3972 din 10 august 2014 (f.d. 14, vol.I); procesele-verbale nr. 7112, 7113 din 10 august 2014 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 10 august 2014, pe numele lui Slobodzian Andrei și Strelchuk Stanislav, prin care se confirmă că ultimii erau în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Cu referire la apelul declarat de procuror în partea contestării sentinței de achitare în privința lui Strelchuk Stanislav, instanța de apel a reținut că prima instanță cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, corect a stabilit că, învinuirea înaintată lui Strelchuk Stanislav în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal nu și-a găsit confirmare și corect a dispus achitarea acestuia din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța de apel a remarcat, că nevinovăția inculpatului Strelchuk Stanislav se confirmă prin declarațiile părții vătămate Cojocari Dorin, care a indicat că, inculpatul Slobodzian Andrei l-a apucat de gât, i-a aplicat o lovitură în regiunea feței și dorind să-l rețină l-a mușcat în regiunea toracică.

Inculpatul Strelchuk Stanislav doar ținea de mână un coleg de serviciu și încerca să-i împiedice activitatea. A indicat că, unicul care l-a lovit a fost Slobodzian Andrei, inculpatul Strelchuk Stanislav nu a lovit.

Potrivit opiniei instanței de apel, declarațiile părții vătămate Cojocari Dorin coroborează cu declarațiile martorului Guzun Vitalie care a indicat că, l-a memorat pe Slobodzian Andrei, deoarece acesta era mai agresiv.

Tot în acest context, instanța de apel a menționat că și martorul Guzun Svetlana a indicat că, partea vătămată a comunicat că a fost mușcat doar de unul din inculpați.

La fel, instanța de apel a accentuat că, declarațiile părții vătămate Cojocari Dorin coroborează și cu declarațiile martorului Dinu Fiodor care a indicat că, Strelchuk Stanislav l-a tras de mână, iar când s-a întors spre Cojocari Dorin acesta a fost lovit de Slobodzian Andrei, iar mai târziu, acesta l-a mușcat pe colegul său de cutia toracică.

Instanța de apel a menționat că potrivit actului de învinuire, inculpatului Strelchuk Stanislav i-au fost incriminate aceleași acțiuni infracționale, după cum i-au fost incriminate și inculpatului Slobodzian Andrei, precum că, inculpatul Strelchuk Stanislav a reacționat agresiv și intenționat lui Cojocari Dorin i-a rupt maioul, l-a lovit cu pumnii în regiunea feței și l-a mușcat de piept, cauzându-i vătămări corporale neînsemnate.

Din probe administrate de acuzatorul de stat, instanța de apel a constatat că, inculpatul Strelchuk Stanislav era agresiv și s-a exprimat cu cuvinte necenzurate, însă acțiunile acestuia s-au realizat doar prin ținerea de mână a unui colaborator de poliție ca să-i împiedice activitatea, respectiv, din declarațiile părții vătămate Cojocari Dorin apreciate în coroborare cu declarațiile martorilor Guzun Vitalie, Guzun Svetlana și Dinu Fiodor s-a constatat că, doar inculpatul Slobodzian Andrei a aplicat violența față de partea vătămată. Mai mult, acțiunile inculpatului Strelchuk Stanislav de a se exprima cu cuvinte necenzurate prin care s-a jignit demnitatea și onoarea colaboratorilor de poliție nu constituie acțiuni prin care s-ar realiza latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, or, infracțiunea respectivă se consideră consumată din momentul aplicării violenței nepericuloase pentru viață și sănătate.

Instanța de apel a notat că învinuirea adusă lui Strelchuk Stanislav nu a fost demonstrată în cadrul cercetării judecătorești, întrucât potrivit rechizitoriului ultimul a fost învinuit că a săvârșit aceeași faptă și în aceleași circumstanțe ca și inculpatul Slobodzian Andrei, însă acuzatorul de stat nu a administrat probe care să confirme învinuirea adusă acestuia, or, nici partea vătămată Cojocari Dorin, nici un alt martor audiat în cadrul ședințelor de judecată nu au confirmat că Strelchuk Stanislav a aplicat violența periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei cu funcție de răspundere Cojocari Dorin sau l-a agresat într-un alt mod în scopul ca colaboratorul de poliție să sisteze activitatea sa de serviciu sau să schimbe caracterul acestei activități în interesul inculpatului Strelchuk Stanislav.

Cu referire la apelul procurorului prin care se contestă sentința sub aspectul individualizării pedepsei în privința inculpatului Slobodzian Andrei, instanța de apel a conchis că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod penal în coraport cu prevederile art. 90 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de apel a constatat că, acuzarea de stat nu a indicat circumstanțe care ar caracteriza negativ personalitatea inculpatului sau ar constitui temeieri pertinente care să permită agravarea pedepsei penale. Or, fapta săvârșită de inculpat prezintă un grad relativ de pericol social având în vedere împrejurările și modalitatea de săvârșire, iar din aceste considerente pedeapsa penală aplicată de către prima instanță inculpatului Slobodzian Andrei pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, sub formă de închisoare pe termen de 1 an cu suspendarea condiționată a executării acesteia pentru

perioada de probațiune de 1 an este o pedeapsă echitabilă, de natură să aducă atingere scopului pedepsei penale stabilit la art. 61 Cod penal.

Cu referire la apelul declarat de avocatul Sîrbu Violeta în numele inculpatului Slobodzian Andrei, instanța de apel a notat, că prima instanță la stabilirea vinovăției acestuia corect a apreciat probele administrate la cauza penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității acestora, care în ansamblu dovedesc vinovăția inculpatului Slobodzian Andrei în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Așadar, instanța de apel a apreciat ca fiind pertinente și concludente declarațiile părții vătămate Cojocari Dorin care a indicat că, inculpatul Slobodzian Andrei l-a apucat de gât, i-a aplicat o lovitură în regiunea feței și dorind să-l rețină acesta l-a mușcat în regiunea toracică, or, declarațiile acestuia se confirmă în totalitate prin declarațiile martorilor audiați în prima instanță, și anume Guzun Vitalie, Guzun Svetlana, Dinu Fiodor care au relatat faptul că, inculpatul Slobodzian Andrei l-a mușcat pe Cojocari Dorin și i-a rupt maioul.

Cu referire la argumentele apărării precum că, declarațiile martorilor Guzun Vitalie, Guzun Svetlana, Dinu Fiodor urmează a fi apreciate critic deoarece aceștia sunt colegi și au interese de a ascunde comportamentul abuziv al părții vătămate, instanța de apel a punctat că nu a stabilit nici un temei pertinent de a pune la îndoială veridicitatea declarațiilor acestor martori, care sunt consecutive, nu prezintă contradicții și coroborează între ele și care în ansamblu dovedesc faptul că, inculpatul Slobodzian Andrei a reacționat agresiv și intenționat lui Cojocari Dorin i-a rupt maioul, l-a lovit cu pumnii în regiunea feței și l-a mușcat de piept, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 3972 din 11 august 2014, vătămări corporale neînsemnate.

Din declarațiile martorilor Cuznețov Vladimir și Cuznețova Anna, instanța de apel a reținut că, aceștia au relatat despre circumstanțele incidente la 09 august 2014, petrecute în ograda casei din bd. Moscovei, 11, mun. Chișinău, confirmând faptul că inculpații consumaseră băuturi alcoolice și că a avut loc un conflict cu polițiștii.

Totodată, instanța de apel a stabilit că inculpatul Slobodzian Andrei deși nu a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii incriminate, ultimul a indicat că, l-a mușcat pe Cojocari Dorin și i-a rupt maioul, iar aceste declarații confirmă veridicitatea declarațiilor părții vătămate și martorilor Guzun Vitalie, Guzun Svetlana, Dinu Fiodor.

Referitor la argumentele avocatului precum că, comportamentul agresiv al lui Cojocari Dorin a determinat inculpatul Slobodzian Andrei să-l muște, și că de fapt inculpații au fost agresați de către polițiști, instanța de apel a notat că acestea sunt interpretări declarative, deoarece inculpatul nu a depus plângere privind acțiunile ilegale ale polițiștilor, iar alte probe pertinente și concludente în acest sens nu au fost administrate.

Mai mult, potrivit instanței de apel, la momentul conflictului inculpatul Slobodzian Andrei se afla în stare de ebrietate, fapt confirmat prin procesul-verbal nr. 7112 din 10 august 2014 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei.

Prin urmare, din probele administrate de acuzatorul de stat, instanța de apel a constatat că, acțiunile inculpatului Slobodzian Andrei întrunesc latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii incriminate care s-au manifestat prin aceea că, ultimul, la cererea poliției de a înceta încălcarea ordinii publice s-a împotrivit, a opus rezistență, l-a agresat pe colaboratorul de poliție Cojocari Dorin, l-a mușcat și i-a rupt maioul, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 3972 din 11 august 2014, vătămări corporale neînsemnate.

În astfel de circumstanțe, instanța de apel a concluzionat că vinovăția inculpatului Slobodzian Andrei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, a fost pe deplin dovedită prin probele administrate la cauza penală, care au fost cercetate în prima instanță și verificate în instanța de apel, iar temeiuri de a pronunța o sentință de achitare în privința acestuia nu au fost identificate.

5. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a contestat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului procurorul invocă că soluția instanței de apel în partea menținerii sentinței de achitare în privința lui Strelchuk Stanislav și în partea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Slobodzian Andrei, este vădit neîntemeiată.

Astfel, consideră că instanța de apel din start s-a bazat pe ideea preconcepută a primei instanțe privind nevinovăția lui Strelchuk Stanislav, totodată admitând și o eroare de drept în partea ce ține de individualizarea greșită a pedepsei aplicate inculpatului Slobodzian Andrei.

În opinia acuzării, atât prima instanță cât și instanța de apel, au omis faptul că, Strelchuk Stanislav, fiind în stare de ebrietate alcoolică, la 09 august 2014, ora 23:00 împreună cu Slobodzian Andrei, aflându-se pe bd. Moscovei, 11, mun. Chișinău, încălcând grosolan ordinea publică, la cerința legitimă a colaboratorului de poliție, Cojocari Dorin, care era implicat în serviciul de menținere a ordinii publice în sect. Rîșcani, mun. Chișinău, la somarea acestuia de a înceta încălcarea ordinii publice și a nu consuma băuturi alcoolice în public, a reacționat agresiv s-a exprimat cu cuvinte necenzurate și a jignit demnitatea și onoarea colaboratorului de poliție.

Mai mult, Strelchuk Stanislav, deși era conștient că prin fapta respectivă împiedică colaboratorul de poliție să-și îndeplinească datoria obștească, intenționat l-a apucat de mână pe colegul părții vătămate, Dinu Fiodor, care intervenise la moment pentru a curma acțiunile huliganice ale făptașilor, astfel încât a favorizat poziția prietenilor săi pentru a se eschiva și părăsi locul unde s-a produs conflictul, fiind demonstrată intenția inculpaților.

Consideră că în acest sens prezintă relevanță declarațiile martorului Dinu Fiodor, însă instanța de apel preluând soluția primei instanțe, s-a limitat la o motivare insuficientă și contrară probatoriului administrat pe cauză, or probele invocate de acuzare sunt concrete, veridice, consecutive și consecvente și urmau să fie apreciate la justa lor valoare.

Sușține acuzarea că din analiza declarațiilor părții vătămate Cojocari Dorin, rezultă că acțiunile lui Slobodzian Andrei și Strelchuk Stanislav sunt în legătură directă cu participarea acesteia la curmarea unei fapte antisociale, care nemijlocit erau săvârșite de inculpați, or, la somarea colaboratorului de poliție, aceștia au reacționat agresiv, opunând rezistență fizică, astfel încât aceste acțiuni nu numai că au fost precedate de agresarea colaboratorului de poliție, ci a fost sistată activitatea de serviciu a colaboratorului de poliție, concomitent fiind schimbat caracterul ei în interesul celor care au manifestat aceste acțiuni, componenta cărora se regăsesc în norma imputată inculpaților conform prevederilor art. 349 alin. (1¹) Cod penal.

Remarcă procurorul că în instanța de apel, a indicat asupra necesității intervenirii în sentința contestată și din considerentul că, în lipsa constatării în acțiunile lui Strelchuk Stanislav a componentei de infracțiune prevăzută de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, acțiunile acestuia se regăsesc și la art. 353 alin. (2) Cod contravențional, atâta timp

cât inculpatul a opus rezistență colaboratorului de poliție aflat în exercițiul funcțiunii de menținere a ordinii publice.

La fel, partea acuzării consideră neîntemeiată și opinia instanței de apel, care la capitolul individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Slobodzian Andrei, a reținut că lipsesc circumstanțe agravante, de personalitatea acestuia care anterior a fost condamnat, iar cele enunțate nu constituie temeuri pertinente care să permită agravarea pedepsei penale.

Sușține acuzatorul de stat, că concluziile instanțelor de fond la acest capitol sunt greșite și neconforme scopului legii penale, fapt ce denotă că o asemenea decizie este pripită și neîntemeiată și nu poate fi menținută.

În opinia acuzării, instanțele de fond au omis faptul că actualmente polițiștii se confruntă zilnic în activitatea lor cu acte de nesubordonare a cerințelor legale ale acestora, inclusiv de ultragiure cu aplicarea violenței, fapt ce prezintă un obstacol în menținerea ordinii de drept și asigurarea siguranței publice, respectiv aceste categorii de infracțiuni au un grad de prejudiciabilitate sporit.

Astfel, consideră că instanța de apel verificând sentința sub aspectul legalității individualizării pedepsei penale, urma să aprecieze just, dacă aceasta a fost aplicată în raport nu numai cu sancțiunea normei penale imputate inculpatului, ci cu toate prevederile ce reglementează pedeapsa penală, individualizarea acesteia, precum și alte criterii ce țin de tratamentul juridic penal.

Acuzarea consideră că instanța de apel, la adoptarea deciziei, a repetat eroarea de drept admisă de prima instanță și nu a dat apreciere justă suportului probator prezentat de către acuzare, astfel încât concluzia instanței de apel este inacceptabilă.

Reiterează că instanța de apel a preluat concluziile formulate de prima instanță, fără a proceda la o apreciere proprie, specifică activității de judecare a apelului conform art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, lăsând fără argumentare criticile invocate de apelanți.

5.1. Avocatul Sîrbu Violeta în numele inculpatului Slobodzian Andrei, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor judecătorești adoptate în speță cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea recursului apărarea invocă, că probele acumulate pe cauză au fost interpretate de către instanțele de fond în mod unilateral și neobiectiv, fiind eronat admise probele acuzării și neîntemeiat respinse probele apărării.

Sușține că pe tot parcursul urmăririi penale și examinării cauzei în instanțele de fond inculpatul a pledat nevinovat, descriind cronologia faptelor petrecute la 09 august 2014, însă instanțele de judecată au apreciat critic argumentele inculpatului, considerând acestea ca fiind o metodă de apărare.

Evidențiază apărarea că, la baza soluției pronunțate, instanțele de fond pe lângă declarațiile inculpatului au invocat și declarațiile martorilor, precum și actele procesuale documentate în cadrul urmăririi penale.

Astfel, potrivit opiniei apărării declarațiile martorilor Cuznețova Svetlana și Cuznețov Vladimir sunt contrare declarațiilor martorilor Guzun Svetlana, Guzun Vitalie, Dinu Fiodor și a părții vătămate Cojocari Dorin, care activează în calitate de inspectori ai INP a IGP, mun. Chișinău și care la 09 august 2014 erau implicați în serviciu, însă dubiile rezultate din declarațiile martorilor nu au fost înlăturate de instanță.

Relevă apărarea că inculpatul Slobodzian Andrei nu a negat faptul că l-a mușcat pe polițist, acest fapt fiind confirmat și de inculpatul Strelchuk Stanislav, doar că

mușcătura a fost produsă ca rezultat al comportamentului ilegal și agresiv al părții vătămate.

La fel, instanța de judecată nu a luat în considerație faptul că martorii Cuznețova Anna și Cuznețov Vladimir, cât și inculpatul Strelchuk Stanislav, au comunicat că Slobodzian Andrei nu l-a lovit pe Cojocari Dorin, iar mușcătura pe care a produs-o acesta se datora faptului că Cojocaru Dorin îl sufoca, ținându-l de gât și inculpatul nu putea respira.

Consideră recurentul că în astfel de circumstanțe comportamentul lui Cojocari Dorin poate fi considerat ca un tratament inuman față de cetățeni.

Mai mult, în privința inculpatului nu au fost întocmite procese-verbale contravenționale pentru careva fapte ilegale, ceea ce confirmă că cele descrise de martorii Dinu Fiodor, Guzun Svetlana, Guzun Vitalie și partea vătămată Cojocari Dorin nu corespund adevărului.

Cu referire la prevederile art. art. 101 alin. (2), 314 Cod de procedură penală, apărarea susține că judecând cauza, instanțele de fond nu au cercetat nemijlocit, sub toate aspectele, probele prezentate de părți, nefiind înlăturate dubiile.

Toate aceste încălcări au format o convingere greșită a judecătorului precum că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate ar fi fost dovedită.

6. Judecând recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi respinse din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Cu referire la recursul declarat de procuror.

Pornind de la expunerea argumentelor invocate în recursul procurorului, Colegiul penal constată că, recurentul, în dezacord cu decizia contestată, invocă temeiurile de casare prevăzute la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța respectivă în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

La fel, procurorul invocă și dezacordul cu soluția instanței de apel în partea ce ține de individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului Slobodzian Andrei, temei de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise

de instanțele de fond și de apel în cazurile când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Așa cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul penal reține că instanța de apel a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, iar decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept, care au dus la respingerea apelului declarat de procuror.

Astfel, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Cu referire la argumentul acuzatorului de stat precum că instanța de apel a examinat cauza bazându-se pe ideea preconcepută privind nevinovăția inculpatului Strelchuk Stanislav, instanța de recurs menționează că reieșind din textul deciziei contestate, se atestă că instanța de apel corect a remarcat că din probele administrate de către partea acuzării s-a constatat că Strelchuk Stanislav era agresiv și s-a exprimat cu cuvinte necenzurate, fapt prin care a jignit onoarea și demnitatea colaboratorilor de poliție, însă prin aceste acțiuni nu poate fi realizată latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, întrucât această infracțiune fiind una formală, se consideră consumată din momentul aplicării violenței nepericuloase pentru viață și sănătate.

Așadar, instanța de apel corect a sesizat, că din probatoriul administrat la dosar nu se deduce prezența în acțiunile inculpatului a faptelor incriminate prin rechizitoriu, care de altfel, au fost indicate ca fiind similare acțiunilor inculpatului Slobodzian Andrei, în sensul că Strelchuk Stanislav, la fel a reacționat agresiv și intenționat lui Cojocaru Dorin i-a rupt maioul, l-a lovit cu pumnii în regiunea feței și l-a mușcat de piept, cauzându-i acestuia vătămări corporale neînsemnate.

Prin urmare, având în susținere prevederile art. 8 alin. (2), (3) Cod de procedură penală, instanța de apel just a concluzionat asupra faptului că acțiunile inculpatului Strelchuk Stanislav nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod de procedură penală, deoarece acuzatorul de stat nu a prezentat probe pertinente și concludente, care apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, ar demonstra aplicarea violenței nepericuloase asupra vieții și sănătății persoanei cu funcție de răspundere în vederea sistării activității de serviciu și schimbării caracterului ei în interesul celui care amenință.

De asemenea, cu privire la alegațiile recurentului prin care se susține că instanța de apel neîntemeiat a menținut soluția de achitare a primei instanțe în privința lui Strelchuk Stanislav și că nu a dat răspuns la toate argumentele procurorului din cererea sa de apel, Colegiul penal amintește că rezultând din jurisprudența constantă a Curții Europene motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în prezenta cauză.

Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat corect că prima

instanță întemeiat a dispus achitarea lui Strelchuk Stanislav de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, și l-a condamnat pe inculpatul Slobodzian Andrei în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, la 1 an închisoare, dispunând suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru perioada de probațiune de 1 an, conform prevederilor art. 90 Cod penal.

În vederea respingerii argumentelor recurentului în partea ce se referă la individualizarea pedepsei penale în privința lui Slobodzian Andrei, instanța de recurs menționează că instanțele de judecată sunt obligate să aplice pedeapsa în baza criteriilor prevăzute de art. 75 Cod penal, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține că, persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

În sensul art. 90 alin. (1) Cod penal, este de înțeles că dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune.

În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Având în susținere prevederile enunțate, Colegiul penal conchide că instanțele de fond, ținând cont de toate circumstanțele cauzei și de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, de personalitatea inculpatului, care este caracterizat pozitiv, este angajat în câmpul muncii, are familie și doi copii minori la întreținere, de lipsa antecedentelor penale, a circumstanțelor atenuante și agravante, de faptul că infracțiunea săvârșită face parte din categoria celor mai puțin grave, corect i-au aplicat inculpatului Slobodzian Andrei pedeapsa închisorii pe termen de 1 an.

Totodată, în viziunea instanței de recurs, instanța de apel corect a apreciat că scopul pedepsei penale poate fi atins și fără executarea reală a acesteia, deoarece din circumstanțele speței rezultă că nu au fost constatate careva impedimente pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului.

Instanța de recurs accentuează că pedeapsa este echitabilă atunci când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor sale, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

La fel, în literatura de specialitate s-a afirmat în mod întemeiat, că a aplica o pedeapsă necorespunzătoare gravității proprii infracțiunii, ar însemna fie a-l supune pe infractor unui spor de privațiuni sau de restricții ce nu este necesar pentru a corecta conduita acestuia, fie dimpotrivă, a-i impune o suferință care, datorită intensității sale reduse, în loc să-l îndrepte, mai degrabă îl încurajează să persevereze în încălcarea legii penale.

Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Colegiul penal amintește că raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu periculozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii:

- împrejurările și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și mijloacele folosite;
- starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită;
- natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii;
- motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit;
- natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedentele penale ale infractorului;
- conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal;
- nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

Având ca reper conglomeratul împrejurărilor menționate, instanța de recurs este de opinie, că instanțele de fond corect au ajuns la concluzia, că este rațional de a stabili inculpatului pedeapsa închisorii cu suspendarea condiționată a executării acesteia pentru perioada de probațiune de 1 an.

Față de cele descrise supra, Colegiul penal conchide că, instanța de apel la compartimentul individualizării pedepsei a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75, 90 Cod penal și just a ajuns la concluzia că, corectarea și reeducarea inculpatului poate avea loc în condițiile aplicării pedepsei închisorii cu suspendarea condiționată a executării acesteia, pedeapsă ce va atinge scopul restabilirii echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului Slobodzian Andrei, cât și a altor persoane.

Cu referire la recursul declarat de avocatul Sîrbu Violeta în numele inculpatului Slobodzian Andrei.

Instanța de recurs atestă că argumentele recurentului se fundamentează pe temeiurile de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond în cazurile când nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde.

În primul rând, Colegiul accentuează că temeiul de casare invocat sub aspectul că instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, nu este incident în speța examinată, or, în recursul dedus judecătii nu a fost indicat care este fapta pentru care a fost pus sub învinuire inculpatul Slobodzian Andrei și care ar fi diferența dintre această faptă și fapta pentru care a fost condamnat inculpatul prin hotărârile instanțelor de fond.

Astfel, în circumstanțele în care recursul nu este motivat sub aspectul temeiului de casare invocat, instanța de recurs nu poate examina motivele declarative invocate în recursul apărării, deoarece instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar declarat în numele inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Ori, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, referitor la temeiul invocat de recurent - „nu sunt întrunite elementele infracțiunii” instanța de recurs menționează că acest temei este prezent atunci, când instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărârea judecătorească s-a făcut referire la săvârșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective.

Totodată, temeiul invocat include cazurile când nu au fost stabilite mijloacele de probă prin intermediul căror s-au constatat elementele constitutive ale infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

La caz însă, conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată detaliat și multiaspectual în textul deciziei instanței de apel, iar temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit, deoarece acestea au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală.

Prin urmare, instanța de recurs conchide, că situația de fapt a fost just stabilită de către instanțele de fond în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat și expus în pct. 4 al prezentei decizii, încadrarea juridică dată faptelor este corectă și corespunde situației de fapt reținute, la caz, corect instanța de apel ajungând la concluzia că sunt îndeplinite în prezenta speță condițiile tragerii la răspundere penală a inculpatului Slobodzian Andrei pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal.

În continuare, referitor la criticele recurentului prin care se invocă că declarațiile martorilor Cuznețova Anna și Cuznețov Vladimir sunt contradictorii declarațiilor martorilor Guzun Svetlana, Guzun Vitalie, Dinu Fiodor și a părții vătămate

Cojocari Dorin, Colegiul penal amintește că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de către instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Deci, Colegiul penal nu va examina criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea condamnării inculpatului Slobodzian Andrei privind învinuirea imputată acestuia prin rechizitoriu.

Totodată, Colegiul penal pe această linie de considerente specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În privința argumentului apărării precum că acțiunile inculpatului au fost datorate comportamentului agresiv al părții vătămate Cojocari Dorin, care l-a agresat inițial pe inculpat, iar ca urmare a acestor acțiuni, Slobodzian Andrei l-a mușcat pe acesta și i-a rupt maioul, Colegiul penal menționează că acest motiv a constituit obiect de examinare și în instanța de apel, care corect a sesizat că aceste interpretări sunt declarative și lipsite de suport probator, întrucât inculpatul nu a depus plângere împotriva acțiunilor ilegale ale polițiștilor.

Prin urmare, corect instanțele de fond au menționat că în speță, nu sunt prezente temeiuri de achitare a inculpatului Slobodzian Andrei, din motiv că nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, deoarece în cadrul cercetării judecătorești au fost confirmate toate elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, și anume: calitatea de subiect special a părții vătămate Cojocari Dorin, ultimul fiind persoană cu funcție de răspundere; latura subiectivă - intenția directă, inculpatul Slobodzian Andrei înțelegea că aplică violența față de un polițist și dorea survenirea consecințelor în formă de sistare a activității colaboratorilor de poliție în interesul său, împotrivindu-se să urmeze polițiștii la inspectoratul de poliție; obiectul infracțiunii - activitatea normală a persoanelor cu funcții de răspundere, care acționau în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (1) lit. a) al Legii „Cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului”; latura obiectivă a fost realizată de către inculpat prin împotrivirea de a executa cererea polițistului de încetare a încălcării ordinii publice, a opus rezistență, l-a agresat pe colaboratorul de poliție Cojocari Dorin, l-a mușcat, i-a rupt maioul, cauzându-i acestuia conform raportului de expertiză medico-legală nr. 3972 din 11 august 2014, vătămări corporale neînsemnate.

Așa fiind, Colegiul penal conchide că, în prezenta cauză, nu se constată admiterea erorii de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, la etapa judecării apelului.

În consecință, instanța de recurs concluzionează că, argumentele invocate de către recurenți nu și-au găsit confirmare și nu pot servi temei de casare a deciziei contestate, fapt ce denotă că în speță se impune soluția respingerii, ca inadmisibile a recursurilor ordinare declarate.

7. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscriptie Chişinău, Devder Djulieta și de avocatul Sîrbu Violeta în numele inculpatului Slobodzian Andrei, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chişinău din 09 noiembrie 2016, în cauza penală în privința lui ***Slobodzian Andrei xxxxx și Strelchuk Stanislav xxxxx***.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 07 decembrie 2017.

Președinte

Ghenadie Nicolaev

Judecătorii

Petru Moraru

Nadejda Toma

Vladimir Timofti

Constantin Alerguș